Fundamentals of Feminist Critical Theory

Maithree Wickramasinghe

ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාර න්‍යාය පිළිබඳ ඉස්මතු වී පෙනෙන ප්‍රවණතා හා විවේචනාත්මක ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳ කරුණු මේ ලිපියෙන් සලකා බැලේ. පළමුව ස්ත්‍රී චරිත නිරූපණ හා සාහිත්‍යයේ ස්ත්‍රී ප්‍රතිරූප පරීක්ෂාවට ලක් කෙරෙන අතර, ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාරයේ ගමන් මග පිළිබඳව ද සාකච්ඡා කෙරේ. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ ජීවනාවිය පිළිබඳ ප්‍රබල හා අසමාන මතවලට තැළපෙන පරිදි ස්ත්‍රීන් එකම වර්ගයේ සැකැසුම්යන් ලෙස සංකල්ප ගත කෙරෙන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. එයට සමාන්තරව විචාරකයෝ සාහිත්‍ය කෘතිවල –විශේෂයෙන් ස්ත්‍රීන් විසින් ලියනු ලැබ ඇති සාහිත්‍ය නිර්මාණවල– ස්ත්‍රීන්ගේ අත්දැකීම් විදහා දක්වා ඇති ආකාරය ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දැක්වීම සඳහා එකී සාහිත්‍ය කෘතිවල අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කරති. ලේඛකයන් (පුරුෂ)විසින් රචනා කරනු ලැබ ඇති කෘතිවලට ප්‍රතිවිරුද්ධව ස්ත්‍රී මනසේ හෝ ශරීරය විසින් මලපැමින් කරනු ලැබ සිබෙද යන කාරණය පැහැදිලිව දැන ගැනීමට ලේඛිකාවන් විසින් ලියනු ලැබ ඇති කෘති අවධානයට ලක් විය යුතුය. අවසාන වශයෙන් ස්ත්‍රීවාදී විචාරකයෝ ලේඛකයන් හා ලේඛිකාවන් විසින් භාෂාව පරිහරණය කරනු ලබන ආකාරය ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ ජීවනාවිය පිළිබඳ දේශපාලන කැටලුවක් ලෙස හඳුනා ගනිති.

A major development in literary studies has been the incorporation of critical theories into the processes of reading and writing –especially in the twentieth century. Alongside the critiques of individual theorists such as T.S. Eliot, I.A. Richards, F.R. Leavis, George Lukacs, Michel Foucault, Jacques Derrida, Harold Bloom, Elaine Showalter, Edward W. Said, Gayathri Chakrovorty Spivak –to name a few, today, there is a tendency to appraise literature through the divergent lenses of numerous schools of critical thought. These include literary readings from the standpoints of New Criticism, Structuralism, Psychoanalytic criticism, Marxist and Neo-Marxist thought, Feminist theory, Post-structuralism and Postmodernism, and Post-colonial criticism- again to name a few. In academia, these critical currents in reading and writing have been institutionalized; through the inclusion of scholarly courses/